

Рекомендації круглого столу «Комерціалізація результатів науково-технічної діяльності: стан та перспективи» (7 червня 2013, КНТЕУ).

Заслухавши та обговоривши доповіді представників науки, центральних органів виконавчої влади, вищих навчальних закладів, підприємців щодо стану та наявних перешкод комерціалізації результатів науково-технічної діяльності, досвіду зарубіжних країн і його використання для підвищення ефективності впровадження науково-технічних розробок в Україні, учасники круглого столу відзначають:

– в Україні простежується досить чіткий взаємозв'язок між інвестиціями в НДДКР та інноваційну діяльність і динамікою переданих технологій та отриманих за їх передавання коштів;

– комерціалізації технологій сприяє ефективне керування інтелектуальною власністю, яке полегшує передачу знань і допомагає уникнути будь-яких непорозумінь між дослідниками й промисловістю;

– потужними сферами наукоємного, високотехнологічного виробництва в Україні залишаються: літакобудування (одна із семи країн з повним циклом виробництва); ракетно-космічна галузь («Морський старт» і GlodalStar); суднобудування (дев'ять суднобудівних заводів); танкобудування (один з п'яти країн із замкнутим циклом виробництва); машинобудування (приладобудування, енергетичне устаткування, важке машинобудування, кольорова металургія). Україна, із початку свого розвитку, як самостійної держави, мала значний науково-виробничий потенціал, за окремими позиціями цей потенціал зберігається досить тривалий час;

– на сучасному етапі науково-технологічний потенціал наукових установ використовується недостатньо для підвищення рівня інновативності вітчизняного підприємництва.

З метою підвищення рівня комерціалізації результатів науково-технічної діяльності в Україні учасники круглого столу рекомендують:

1. Для активного використання науково-технологічного потенціалу та просування нових технологій на ринок необхідно вжити заходів із розвитку інноваційного співробітництва науки і бізнесу, формування інноваційних мереж з участю різних економічних агентів у рамках національної і регіональних інноваційних систем.

2. Пріоритетами в розвитку міжнародної науково-виробничої співпраці визначити:

а) формування ефективного механізму обміну науковими знаннями на комерційних засадах;

б) реалізацію міжнародних проектів із розміщення і функціонування на території країни науково-виробничих центрів (на зразок Силіконової долини);

в) стимулювання процесу створення спільних підприємств, основна діяльність яких спрямована на виготовлення інноваційної продукції (особливу увагу зосередити на продукції V–VI технологічних укладів);

г) поглиблення співпраці зі США та ЄС, а саме в питанні залучення підприємств України в глобальні проекти;

д) розширення регіонального науково-виробничого співробітництва, зокрема з країнами Південно-Східної Азії.

3. Створити дієвий механізм упровадження завершених науково-технічних розробок і технологій, що виконувались за бюджетні кошти, у промислове виробництво.

5. Сформуванню науково обґрунтовану стратегію і тактику технологічного оновлення.

6. Започаткувати процес єдності інноваційного розвитку, зниження наукоємності ВВП через деформацію національної інноваційної системи, зокрема реструктуризацію галузевого складу національної економіки, орієнтацію на сектори, що відрізняються високою наукоємністю, проектно-дослідні роботи та інноваційну діяльність.

7. На державному рівні налагодити механізм проведення детальних прогнозно-аналітичних досліджень, які б дали можливість чітко та обґрунтовано визначати науково-технологічні та інноваційні пріоритети, що мали б реальний зиск для вітчизняної економіки.

8. Пропонується, щоб державне замовлення на інновації стало інтегрованою частиною довгострокової стратегії організаційного розвитку кожної відповідної бюджетної установи, а також щоб кожна державна установа стимулювала державне замовлення як на інновації (продукти), так і на винаходи й процеси (технології).

9. Недержавні фінансові та фінансові корпорації мають отримувати право на преференції у випадках сприяння зусиллям держави опанувати національні інноваційні пріоритети.

10. Необхідно прийняти дієву й реальну в плані можливості виконання державну програму розвитку наукової діяльності.

11. Удосконалити податкове законодавство з метою запровадження податкових механізмів підтримки установ різних форм власності в разі інвестування власних коштів у наукові дослідження.

12. Передбачити в Державному бюджеті необхідні кошти для оснащення центрів компетенції сучасним лабораторним та експериментальним обладнанням відомих брендів (*Рекомендації круглого столу «Комерціалізація результатів науково-технічної діяльності: стан та перспективи» (7 червня 2013 р., КНТЕУ) // Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України (<http://www.dkni.gov.ua>)*).